

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Svi Sveti, 1. studenog 2006.

Sve prolazi, samo Bog se ne mijenja

Draga braćo i sestre!

Danas slavimo Svetkovinu Svih svetih, a sutra ćemo komemorirati vjerne mrtve. Ova dva liturgijska blagdana, koje duboko osjećamo, nude nam posebnu priliku da razmišljamo o vječnom ivotu. Da li moderni čovjek još očekuje ivot vječni, ili smatra da on pripada prevladanoj mitologiji? U ovom našem vremenu, više nego u prošlosti toliko smo zaokupljeni zemaljskim stvarima da nam koji puta teško uspijeva misliti na Boga kao protagonistu povijesti i samoga našega ivota. Ljudska egzistencija međutim, po svojoj naravi, usmjerena je prema nečemu višem što je nadilazi; u ljudskom biću je neuništiva tenja za pravdom, za istinom, za potpunom srećom. Pred zagonetkom smrti u mnogima ivi elja i nada da u onostranosti pronađu svoje drage. Kao što je također snano uvjerenje o konačnom sudu koji će uspostaviti pravdu, očekivanje jednog konačnog suočenja u kojem će svakome biti dano ono što mu se duguje.

«ivot vječni» za nas kršćane ne označava međutim samo jedan ivot koji traje zauvijek, nego jednu novu kvalitetu egzistencije koja je potpuno uronjena u Boju ljubav, koja oslobađa od zla i od smrti i stavlja nas u beskonačno zajedništvo sa svom braćom i sestrama koji sudjeluju u istoj Ljubavi. Vječnost, međutim, moe biti prisutna već u središtu zemaljskog i vremenitog ivota, kada je duša uz pomoć milosti povezana s Bogom, svojim posljednjim temeljem. Sve prolazi, samo Bog se ne mijenja. Kae jedan psalam: „Malaksalo mi tijelo i srce: okrilje srca moga, i baštino moja, o Boe, dovijeka!“ (Ps 72 (73) 26). Svi kršćani koji su pozvani na svetost, jesu muevi i ene koji ive čvrsto usidreni na toj «Stijeni»; imaju svoje noge na zemlji, ali srce je već u Nebu, koje je konačno boravište Bojih prijatelja.

Draga braći i sestre, razmišljajmo o ovim stvarnostima dušom okrenutom prema našem

posljednjem i konačnom odredištu, koji daje smisao svagdanjim situacijama. Oivimo radosni osjećaj zajedništva svetih i dopustimo da nas oni privuku prema cilju našega postojanja: susret s Bogom licem u lice. Molimo da to bude baština svih vjernih mrtvih, ne samo naših dragih, nego i svih duša, posebno onih koje su najviše zaboravljene i potrebne Bojeg milosrđa.

Djevica Marija, Kraljica svih svetih neka nas vodi izabrati u svakom času vječniivot, «ivot budućega vijeka» kao što molimo u Vjeronanju; svijeta koji je započeo Kristovim uskrsnućem i kojemu moemo ubrzati dolazak našim iskrenim obraćenjem i djelima ljubavi.